

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca)

SSN Beata Gudowska

w sprawie z odwołania T. B.

przeciwko Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o świadczenia z funduszu alimentacyjnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 czerwca 2006 r.,

zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

z dnia 16 marca 2006 r., sygn. akt IX Ua .../05,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 marca 2006 r. IX UA ../05 Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W. odrzucił skargę kasacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. od wyroku tego Sądu z dnia 24 listopada 2005 r. Sąd Okręgowy powołał przepisy art. 14 ust. 3 i art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), zgodnie z którymi skarga kasacyjna powinna zostać opłacona opłatą podstawową w wysokości 30 zł. Zgodnie z art. 130² § 2 k.p.c. pisma wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, środki odwoławcze lub środki zaskarżenia, podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowo

obliczonej od wskazanej przez strony wartości przedmiotu zaskarżenia, a nieopłacone należycie, sąd odrzuca bez wzywania do uiszczenia opłaty. Skarga kasacyjna wniesiona przez radcę prawnego powinna być opłacona opłatą stałą w kwocie 30 zł. Wobec braku takiej opłaty skarga kasacyjna podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Postanowienie to organ rentowy zaskarżył zażaleniem wnosząc o jego uchylenie. Zarzucił on naruszenie art. 114 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) który stanowi, że w zakresie prowadzonej działalności określonej w ustawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ponosi opłat skarbowych i sądowych. Sprawa niniejsza jest sprawą z zakresu ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy jest więc zwolniony z ponoszenia opłat sądowych na mocy powołanego przepisu, który jest przepisem *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy o kosztach sądowych. Przepis ten nie został ani uchylony ani zmieniony przez przepisy ustawy o kosztach sądowych, co zdaniem organu rentowego jednoznacznie wskazuje na zamiar ustawodawcy utrzymania jego obowiązywania także po wejściu w życie obecnej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Zażalenie jest uzasadnione, gdyż zgodnie z art. 114 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zakresie działalności określonej w tej ustawie nie ponosi opłat sądowych. Wydawanie decyzji w sprawach świadczeń (w tym przypadku świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego) oraz ewentualne postępowanie odwoławcze uregulowane jest w art. 83 ustawy, należy zatem do działalności określonej ustawą. Przepis art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ustanawia opłatę podstawową w kwocie 30 zł w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych od wymienionych w nim środków zaskarżenia, między innymi skargi kasacyjnej. Przepis ten odnosi się do strony wnoszącej odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, która z mocy art. 96 ust. 1 pkt 4 tej ustawy nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Odsyła on do przepisu art. 36, co oznacza, że strona taka zwolniona jest od opłat sądowych od wszystkich wnoszonych pism za wyjątkiem wymienionych w tym ostatnim przepisie środków zaskarżenia. Strona

wnosząca odwołanie ma więc obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej od skargi kasacyjnej. Natomiast ustawowe zwolnienie od obowiązku uiszczania opłat obejmuje także zwolnienie od uiszczenia opłaty podstawowej określonej w art. 36 ustawy. Ze zwolnienia takiego korzysta Skarb Państwa na podstawie art. 94 ustawy, który stanowi, że Skarb Państwa nie ma obowiązku uiszczania opłat. Z podobnego zwolnienia korzysta Zakład Ubezpieczeń Społecznych w sprawach objętych zakresem ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, z tym, że zwalniający od opłat przepis art. 114 ust. 4 tej ustawy nie został powtórzony w ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w przepisach tytułu IV regulujących zwolnienie od kosztów sądowych. Przepis ten jednak nadal obowiązuje, gdyż nie został on zmieniony ani uchylony ustawą o kosztach sądowych. W związku z tym nie pobiera się opłaty podstawowej, o której mowa w art. 36 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawach toczących się na skutek odwołań od wydawanych przez niego decyzji.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.